

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak nr. 07/34589 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 21 februari 2008 in het geding tussen:**

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 augustus 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen opnieuw afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 februari 2008, verzonden op 22 februari 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt op de aanvraag met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 maart 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De aanvraag is eerder afgewezen bij besluit van 7 oktober 2005. Het besluit van 7 augustus 2007 is genomen na de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 16 maart 2007, waarbij het besluit van 7 oktober 2005 is vernietigd. Deze uitspraak is in rechte onaantastbaar.

2.2. In de grieven klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, door te overwegen dat door het besluit van 7 augustus 2007 geen juiste uitvoering is gegeven aan de uitspraak van 16 maart 2007, heeft miskend dat deze uitspraak niet verder strekt dan dat ten aanzien van de feitelijke mogelijkheid voor de vreemdeling om vanuit Azerbeidzjan naar te reizen een deugdelijke motivering wordt gegeven.

2.3. In de uitspraak van 16 maart 2007 is, voor zover hier van belang, overwogen dat niet uit te sluiten is dat de door de vreemdeling opgeworpen stelling dat het voor Azerbeidzjanen met een Armeense achtergrond niet mogelijk is om terug te keren naar Azerbeidzjan betekenis kan hebben voor de beoordeling van het asielrelaas in het licht van de in artikel 29, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 opgesomde gronden. Gegeven dat door de staatssecretaris is erkend dat het besluit van 7 oktober 2005 ten aanzien van de mogelijkheden voor de vreemdeling om naar terug te keren een deugdelijke motivering ontbeert, heeft de rechtbank dat besluit vernietigd. Zij heeft geen aanleiding gezien om - zoals door de staatssecretaris was verzocht - de rechtsgevolgen in stand te laten, omdat het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken inzake Azerbeidzjan van juli 2004 niet eenduidig is wat betreft de vraag of het voor de vreemdeling mogelijk is om vanuit het grondgebied van Azerbeidzjan naar

het grondgebied van _____ te reizen. Ook in dit opzicht ontbeert het besluit van 7 oktober 2005 een deugdelijke motivering. Naar het oordeel van de rechtbank dient de staatssecretaris nader te motiveren waarom het voor de vreemdeling feitelijk mogelijk is om naar _____ terug te keren.

De strekking van de uitspraak van 16 maart 2007 reikt derhalve niet verder dan dat de staatssecretaris het standpunt dat de vreemdeling naar _____ zal kunnen terugkeren, nader diende te motiveren.

Uit de uitspraak van 16 maart 2007 volgt niet dat de staatssecretaris bij een nieuw besluit op de aanvraag de ten tijde van het doen van die uitspraak reeds bekende informatie, dat de vreemdeling via Armenië naar _____ zou kunnen reizen, niet zou mogen betrekken. De overweging van de rechtbank dat die informatie onvoldoende werd geacht om tot de conclusie te komen dat de vreemdeling feitelijk kan terugkeren, is onjuist, reeds omdat niet blijkt dat de rechtbank bij haar uitspraak van 16 maart 2007 de mogelijkheid om via Armenië naar _____ te reizen bij haar oordeel heeft betrokken.

2.4. Voorts heeft de rechtbank overwogen dat de staatssecretaris aannemelijk dient te maken dat de vreemdeling, die de Azerbeidzjaanse nationaliteit heeft, toegang tot Armenië zal verkrijgen. De enkele stelling van de staatssecretaris dat niet is gebleken dat de vreemdeling geen reisdocumenten zal verkrijgen van de Armeense autoriteiten en de verwijzing naar het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken betreffende Armenië van 19 december 2006 in dit verband, acht de rechtbank onvoldoende. Daartoe wijst de rechtbank op de uitspraak van 16 maart 2007.

Uit de uitspraak van 16 maart 2007 volgt niet dat de staatssecretaris zich niet op evengenoemd ambtsbericht mocht beroepen. De vreemdeling heeft dit evenmin in beroep betoogd. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

2.5. De grieven slagen.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal, mede gezien de niet door de rechtbank behandelde beroepsgronden, de zaak naar de rechtbank terugwijzen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.7. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 21 februari 2008 in zaak nr. 07/34589;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

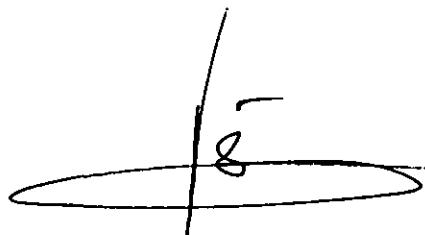
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 oktober 2008

210.
Verzonden: 6 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/34589

Datum uitspraak: 21 februari 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw.2000)

inzake

geboren op :
v-nummer
van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. R.P.M. Ngasirin,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 7 oktober 2005 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 22 oktober 2001 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 7 november 2005 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle van 16 maart 2007 is genoemd besluit vernietigd en is verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Bij besluit van 7 augustus 2007 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiser wederom afgewezen.

Op 5 september 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 10 januari 2008. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.R. Berkhout.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. In de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle van 16 maart 2007 heeft de rechtbank, voor zover hier van belang, het volgende overwogen. De rechtbank heeft allereerst geoordeeld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser toerekenbaar geen documenten ten aanzien van zijn reis heeft overgelegd. De rechtbank heeft verder overwogen dat verweerder in redelijkheid tot het oordeel ten aanzien van de geloofwaardigheid is kunnen komen. Voor wat betreft het beroep van eiser op de a- en b-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 heeft de rechtbank overwogen dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat het asielrelaas van eiser onvoldoende zwaarwegend is voor een geslaagd beroep op het vluchtelingenschap.

3. De rechtbank heeft in bovengenoemde uitspraak tevens overwogen dat niet uit te sluiten is dat de door eiser opgeworpen stelling dat het voor Azerbeidzjanen met een Armeense achtergrond niet mogelijk is om terug te keren naar Azerbeidzjan, betekenis kan hebben voor de beoordeling van het asielrelaas in het licht van de in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 opgesomde gronden. Eiser heeft in dit verband gesteld dat het feit dat niet onder controle staat van de Azerbeidzjaanse autoriteiten, het moeilijk maakt om vanuit Azerbeidzjan naar te reizen. De rechtbank heeft met betrekking tot deze stelling verwezen naar het algemeen ambtsbericht van het ministerie van Buitenlandse Zaken van juli 2004 inzake Azerbeidzjan (hierna: het ambtsbericht). In paragraaf 4.3.4. van dit ambtsbericht is opgenomen dat:

"Naar de enclave kan niet in- en uitgereisd worden vanuit Azerbeidzjaans grondgebied. De frontlijn is gesloten, militaire eenheden bewaken het eromheen liggende bezette gebied en bovendien maakt de hoeveelheid geplaatste landmijnen in- en uitreizen fysiek vrijwel onmogelijk. Ook naar Armenië kan niet rechtstreeks gereisd worden vanaf Azerbeidzjaans grondgebied; de grensovergangen zijn gesloten en er is geen spoor- of luchtverbinding tussen Bakoe en Jerevan."

Voorts is in paragraaf 3.2 van dit ambtsbericht onder het kopje "Bewegingsvrijheid" opgenomen dat:

"Vanuit Azerbeidzjan is het niet mogelijk om de enclave rechtstreeks te bereiken en vice versa. De facto hebben de Azerbeidzjaanse autoriteiten geen zeggenschap meer over hetgeen zich in de enclave afspeelt. De grens tussen de bezette gebieden en Armenië is wel open en het verkeer in beide richtingen is vrij. Vanuit Armenië loopt een snelweg van de hoofdstad Jerevan naar Stepanakert. Formeel is een visum vereist, doch in het afgelopen jaar hebben nauwelijks grenscontroles meer plaatsgevonden. Wel wordt incidenteel door de Militaire Politie

gecontroleerd op dienstweigeraars. Het visum is overigens aan de grens gemakkelijk verkrijgbaar. Armenië en burgers van GOS-landen hebben geen visum nodig. Staatsburgers van andere landen wel (onder andere te verkrijgen bij de vertegenwoordiging in Jerevan en aan de grens). Omdat de grenscontroles zo weinig voorstellen, wordt men veelal pas in naar het visum gevraagd. Visumplichtigen dienen zich binnen drie dagen bij de OVIR in voor registratie te melden."

De rechtbank oordeelt dan ten slotte dat, nu het ambtsbericht naar het oordeel van de rechtbank niet eenduidig is voor wat betreft de vraag of het voor eiser mogelijk is om vanuit het grondgebied van Azerbeidzjan naar het grondgebied van te reizen, het bestreden besluit ook te dien aanzien een deugdelijke motivering als bedoeld in artikel 3:46 van de Awb ontbeert. Verweerder zal nader dienen te motiveren op grond waarvan tot de conclusie moet worden gekomen dat het voor eiser feitelijk mogelijk is om naar terug te keren.

4. Naar aanleiding van deze uitspraak heeft verweerder een nieuw voornemen uitgebracht en het bestreden besluit genomen. In dit besluit en het daarin ingelaste voornemen heeft verweerder, voor zover hier van belang, overwogen dat het voor eiser niet mogelijk is om vanuit Azerbeidzjan naar de enclave te reizen, maar dat de grens tussen de bezette gebieden en Armenië wel open is en het verkeer in beide richtingen vrij. Vanuit Armenië loopt een snelweg van de hoofdstad Jerevan naar Stepanakert. Eiser kan via Armenië terugkeren naar nu eiser als etnisch Armeen dient te worden beschouwd, geboren en getogen is te een Armeense achternaam heeft, de Armeense taal machtig is en -zoals in de uitspraak is overwogen - zijn gestelde problemen onvoldoende zwaarwegend zijn. Verweerder stelt dat met deze overweging voldaan is aan het door de rechtbank in voornoemde overweging gestelde namelijk dat verweerder nader dient te motiveren op grond waarvan de conclusie getrokken wordt dat het voor eiser feitelijk mogelijk is om naar terug te keren. De conclusie dat het voor eiser feitelijk mogelijk is om terug te keren volgt uit de meest recente ambtsberichten inzake Armenië en Azerbeidzjan.

5. De rechtbank ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder hiermee een juiste uitvoering heeft gegeven aan de uitspraak van de rechtbank van 16 maart 2007. De rechtbank beantwoordt deze vraag ontkennend en overweegt daartoe als volgt.

6. Verweerder heeft in het bestreden besluit ter motivering van de stelling dat eiser feitelijk terug kan keren naar enkel verwezen naar ambtsberichten. De inhoud van deze ambtsberichten was echter reeds bekend bij de rechtbank ten tijde van de vorige uitspraak, maar werd onvoldoende geacht om tot de conclusie te komen dat eiser feitelijk terug kon keren. Verweerder heeft het bestreden besluit niet nader onderbouwd met meer of andere gegevens dan reeds bekend waren, en heeft hiermee dan ook niet voldaan aan de door de rechtbank opgedragen motiveringsplicht. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd of het voor eiser feitelijk mogelijk is naar te reizen en dan met name of het voor eiser mogelijk is om via Armenië naar te reizen. De rechtbank acht in dit verband van belang dat eiser niet de Armeense nationaliteit heeft maar de Azerbeidzjaanse. Nu verweerder van eiser verlangt dat hij via Armeens grondgebied naar reist, is het dan ook aan verweerder om aannemelijk te maken dat eiser met zijn Azerbeidzjaanse nationaliteit toegang tot Armenië zal verkrijgen. De enkele stelling van verweerder dat niet gebleken is dat eiser geen reisdocument zal verkrijgen van de Armeense autoriteiten en de verwijzing naar het ambtsbericht in dit verband, acht de rechtbank, gelet op de hierboven genoemde uitspraak -waartegen door verweerder geen hoger beroep is ingesteld-

onvoldoende. Niet duidelijk is geworden of eiser bijvoorbeeld ook daadwerkelijk documenten kan verkrijgen. Het beroep van eiser slaagt dan ook.

7. Nu het beroep van eiser reeds hierom gegrond zal gaan, komt de rechtbank niet toe aan hetgeen overigens door eiser naar voren is gebracht, waaronder het beroep van eiser op artikel 3 van het (Europese) Verdrag van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

8. Gelet op het voorgaande is het beroep gegrond wegens schending van het motiveringsvereiste (artikel 3:46 van de Awb). Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

De beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 8 augustus 2007;

draagt verweerder op binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die dit bedrag dient te betalen aan eiser

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M. Overbeeke en in het openbaar uitgesproken op 21 februari 2008 in tegenwoordigheid van mr. W.E.M. van Erp als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

22 FEB 2008

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

21 MRT 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie,
 te Den Haag,
 appellant,
 gemachtigde: mr. R.A.P.M. Van der Zanden,
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem,
 van 21 februari 2008,
 met het kenmerk Awb 07/34589,

Inzake:
 met het kenmerk 0110.22.8137,
 aan te duiden als verweerder,
 gemachtigde: mr. R.P.M. Ngasirin,
 advocaat te Ede

Proces
 Procesvertegenwoordiging
 Vestiging Den Bosch

Magistratenlaan 222
 5223 MA Den Bosch

Postbus 118
 5201 AC Den Bosch

mr. R.J.M.F.P. Wouters
 073 888 30 56

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie - verder te noemen: de Staatssecretaris - komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, van 21 februari 2008, verzonden op 22 februari 2008, met het kenmerk AWB 07/34589 (*productis I*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van 7 augustus 2007 gegrond heeft verklaard, dit besluit heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen binnen een termijn van zes weken met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 22 oktober 2001 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 7 oktober 2005 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij uitspraak van 16 maart 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle (AWB 05/49907) het daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd, de Staatssecretaris opgedragen om een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak en de Staatssecretaris in de proceskosten veroordeeld.
- 2.4 Bij besluit van 7 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris de aanvraag van verweerder wederom afgewezen.
- 2.5 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 5 op bladzijde 3 van de bestreden uitspraak:

* De rechtbank beantwoordt deze vraag ontkennend en overweegt daartoe als volgt.*

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 6 op de bladzijden 3 en 4 van de bestreden uitspraak:

"Verweerder heeft in het bestreden besluit ter motivering van de stelling dat eiser feitelijk terug kan keren naar enkel verwezen naar ambtsberichten. De inhoud van deze ambtsberichten was echter reeds bekend bij de rechtbank ten tijde van de vorige uitspraak, maar werd onvoldoende geacht om tot de conclusie te komen dat eiser feitelijk terug kon keren. Verweerder heeft het bestreden besluit niet nader onderbouwd met meer of andere gegevens dan reeds bekend waren, en heeft hiermee dan ook niet voldaan aan de door de rechtbank opgedragen motiveringsplicht.

Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd of het voor eiser feitelijk mogelijk is naar te reizen en dan met name

of het voor eiser mogelijk is om via Armenië naar te reizen. De rechtbank acht in dit verband van belang dat eiser niet de Armeense nationaliteit heeft maar de Azerbeidzjaanse. Nu verweerder van eiser verlangt dat hij via Armeens grondgebied naar reist, is het dan ook aan verweerder om aannemelijk te maken dat eiser met zijn Azerbeidzjaanse nationaliteit toegang tot Armenië zal verkrijgen. De enkele stelling van verweerder dat niet gebleken is dat eiser geen reisdocument zal verkrijgen van de Armeens autoriteiten en de verwijzing naar het ambtsbericht in dit verband, acht de rechtbank, gelet op de hierboven genoemde uitspraak - waartegen door verweerder geen hoger beroep is ingesteld - onvoldoende. Niet duidelijk is geworden of eiser bijvoorbeeld ook daadwerkelijk documenten kan verkrijgen. Het beroep van eiser slaagt dan ook."

- 3.3 Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 7 en 8 op bladzijde 4 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

- 4.1 Uit de uitspraak van Uw Afdeling van 6 augustus 2003 (JB 2003/216) volgt dat het niet instellen van hoger beroep tegen de eerdere uitspraak van de rechtbank tot gevolg heeft dat, indien in beroep tegen de nieuwe beslissing beroepsgronden worden aangevoerd, die door de rechtbank in die eerdere uitspraak uitdrukkelijk en zonder voorbehoud zijn verworpen, de rechtbank van de juistheid van het eerder gegeven oordeel over die beroepsgronden heeft uit te gaan.

Aan dit oordeel ligt ten grondslag dat het ten tweede male beoordelen van door de rechtbank eerder uitdrukkelijk en zonder voorbehoud verworpen beroepsgronden het gezag van de rechterlijke uitspraak waartegen geen rechtsmiddel is aangewend miskent. De rechtszekerheid brengt met zich dat het betrokken bestuursorgaan en belanghebbenden mogen uitgaan van de rechtmatigheid van het besluit, voor zover hiertegen beroepsgronden zijn gericht en de rechtbank deze uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen. Slechts bijzondere omstandigheden kunnen ertoe leiden dat het niet instellen van hoger beroep tegen uitspraken, waarin beroepsgronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud zijn verworpen, niet kan worden tegengeworpen.

Zie:

- AbRS 6 augustus 2003, nr. 200206222/1, JB 2003/216.

- 4.2 De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat niet gezegd kan worden dat de rechtbank in de uitspraak van 16 maart 2007 uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel heeft gegeven over de vraag of het voor verweerder feitelijk mogelijk is om via Armenië naar te reizen. Hierbij is van belang dat de beroepsgronden de dato 7 december 2005 op geen enkele wijze gewag maken van de hiervoor gememoreerde mogelijkheid. Daarnaast overweegt de rechtbank in de slotpassage van rechtsoverweging 2.14 van de uitspraak van 16 maart 2007 vervolgens dan ook:

"(...) Nu voornoemd ambtsbericht naar het oordeel van de rechtbank niet eenduidig is voor wat betreft de vraag of het voor eiser feitelijk mogelijk is om vanuit het grondgebied van Azerbeidzjan naar het grondgebied van te reizen, ontbeert het bestreden besluit ook te dien aanzien een deugdelijke motivering als bedoeld in artikel 3:46 Awb en zal verweerder nader dienen te motiveren op grond waarvan tot de conclusie moet worden gekomen dat het voor eiser feitelijk mogelijk is om naar terug te keren."

Gelet hierop strekte de door de rechtbank aan de Staatssecretaris opgelegde motiveringsplicht niet verder dan verweerders feitelijke mogelijkheid om vanuit het grondgebied van Azerbeidzjan naar het grondgebied van
 te reizen. De omstandigheid dat de rechtbank op de hoogte was van de destijds vigerende ambtsberichten doet hieraan niet af.

Daarnaast is van belang dat in het verweerschrift, dat is ingediend als reactie op het door verweerder ingestelde beroep van 7 november 2005, niet is opgemerkt dat het besluit een deugdelijke motivering ontbeerde wat betreft de feitelijke mogelijkheid om via Armenië naar
 te reizen.

- 4.3 In het besluit van 7 augustus 2007 (in het bijzonder het voornemen van 18 juni 2007) heeft de Staatssecretaris zich, onder verwijzing naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Armenië de dato 19 december 2006 (DPV/AM 424/06/450861), op het standpunt gesteld dat het vanuit Azerbeidzjan niet mogelijk is om de enclave
 rechtstreeks te bereiken en vice versa. Nu aldus de feitelijke mogelijkheid om vanuit het grondgebied van Azerbeidzjan naar het grondgebied van
 te reizen is beoordeeld heeft de Staatssecretaris, anders dan de rechtbank heeft overwogen, op juiste wijze uitvoering gegeven aan de uitspraak van de rechtbank de dato 16 maart 2007.

Zie:

- AbRS 11 februari 2008, nr. 200705465/1 (*productie 2*).

De rechtbank heeft zulks miskend.

- 4.4 Bij gebreke van een uitdrukkelijk oordeel van de rechtbank omtrent de terugkeermogelijkheid naar
 via Armenië stond het de Staatssecretaris vrij om wederom te motiveren dat het voor verweerder feitelijk mogelijk is om vanuit het grondgebied van Armenië naar het grondgebied van
 te reizen. In dat verband heeft de Staatssecretaris in het besluit van 7 augustus 2007 verwezen naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Armenië de dato 19 december 2006 (DPV/AM 424/06/450861) alsmede het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Azerbeidzjan de dato 16 november 2005 (DPV/AM 890652). In het verweerschrift de dato 1 november 2007 heeft de Staatssecretaris nog verwezen naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Azerbeidzjan van oktober 2007 (DPV/AM 755610).

Volgens inmiddels bestendige jurisprudentie van Uw Afdeling kan een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken omtrent de situatie in een land worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de Staatssecretaris ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het ambtsbericht op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de Staatssecretaris bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

In dat geval zal de Staatssecretaris het ambtsbericht niet dan na het instellen van nader onderzoek ter zake en bevestiging van de desbetreffende informatie aan zijn besluit ten grondslag mogen leggen.

- 4.5 Middels de informatie in de gememoreerde ambtsberichten heeft de Staatssecretaris genoegzaam aannemelijk gemaakt dat verweerder, niettegenstaande zijn Azerbeidzjaanse nationaliteit, toegang tot Armenië zal verkrijgen, zodat de uit het besluit van 7 augustus 2007 voortvloeiende rechtsgevolgen rechtens aanvaardbaar zijn (TK 26 732, nr. 7, p. 59). Dit klemt te meer nu in dit verband evenmin is gebleken van concrete aanknopingspunten om te twifelen aan de juistheid of volledigheid van de gememoreerde ambtsberichten. Hierbij is bovendien nog van belang dat de bewijslast, om aan te tonen dat verweerder geen (reis)documenten voor de terugreis zal verkrijgen en/of geen toegang tot Armenië, aan de zijde van verweerder ligt. Op dit punt heeft de Staatssecretaris geen onderzoeksplicht. Dat de Staatssecretaris geen hoger beroep heeft ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank de dato 16 maart 2007 is in dit verband niet relevant.

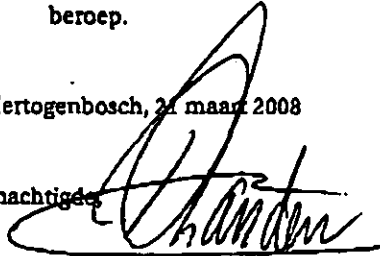
De rechtbank heeft zulks miskend.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 7 augustus 2007 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 21 maart 2008

Gemachtigde

Mr. R.A.P.M. Van der Zanden, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 888 30 56
telefax 073 888 30 86